

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.04.2023 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 21.02.2023 r., przyznał P. J. emeryturę wojskową od dnia 1.02.2023 r. w wysokości 6817,15 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto:

uposażenie należne według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, tj. 31.01.2023 r.:

- uposażenie zasadnicze według grupy 08 – 5980,00 zł
- dodatek za długoletnią służbę wojskową - 27 lat – 1568,73 zł
- kwota dodatków o charakterze stałym – 150,00 zł
- 1/12 dodatkowego uposażenia rocznego – 641,56 zł

2. podstawa wymiaru świadczenia wynosi po waloryzacji w marcu 2023 r. wynosi 9574,65 zł

Ustalenie wysokości świadczenia:

procentowy wymiar przysługującej emerytury przy zachowaniu zasady nie przekraczania 75% podstawy wymiaru 71,20%

Na powyższy wymiar świadczenia składa się:

-71,20% z tytułu wysługi emerytalnej ustalonej w załączniku do decyzji

b) wysokość przysługującego świadczenia (pkt 1b, pkt 2a) z uwzględnieniem gwarantowanej kwoty świadczenia minimalnego wynosi 6871,15 zł.

Łącznie ubezpieczonemu przysługuje od dnia 1.05.2023 r. emerytura wojskowa w kwocie brutto 6817,15 zł, tj. netto 5685,61 zł.

Wojskowy organ emerytalny nie doliczył ubezpieczonemu do wysługi emerytalnej okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) od 21.06.1994 r. do 31.12.1994 r. oraz okresu pobierania zasiłku w Urzędzie Pracy od 19.09.1993 r. do 5.06.1994 r. i od 10.01.1995 r. do 9.01.1996 r.

Wojskowy organ emerytalny wskazał, że od dnia 1.02.2023 r. ustalono dla ubezpieczonego prawo do emerytury wojskowej na podstawie art. 15 a ustawy z 10.12.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Wypłata emerytury jest zawieszona od dnia 1.02.2023 r. do dnia 31.01.2024 r. Podstawa prawna art. 41 ust. 2 w/w ustawy. Wypłata zostanie podjęta z urzędu od dnia 1.02.2024 r. (decyzja k. 53-55 akt emerytalnych)

W. złożył od w/w decyzji odwołanie, podnosząc, że do emerytury powinien zostać doliczony okres pracy cywilnej poprzedzający podjęcie przez niego służby wojskowej. (odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ emerytalny wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że w stosunku do powoda, który został powołany do zawodowej służby wojskowej w dniu 28.10.1999 r., tj. po dniu 1.01.1999 r., nie znajdują zastosowania art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 10.12.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, a to z uwagi na regulację prawną z art. 15 a w/w ustawy. (odpowiedź na odwołanie k. 5)

Na rozprawie z 16.08.2023 r. bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku wnioskodawca poparł odwołanie i oświadczył, że pracę zaczął w 1993 r., do wojska został powołany w 1996 r., potem odbył zasadniczą służbę wojskową w 1997 r. terminową, a potem stałą. (e-prot. z 16.08.2023 r.: 00:00:17, 00:05:14)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. J. urodził się (...) (okoliczności niesporne)

Ubezpieczony odbył zasadniczą służbę wojskową w okresie od 25.01.1996 r. do 22.04.1997 r., a nadterminową służbę wojskową w okresie od 23.04.1997 r. do 27.10.1999 r.

W. został powołany do zawodowej służby wojskowej kontraktowej w dniu 28.10.1999 r., tj. po dniu 1.01.1999 r. Służbę tę odbył w okresie od 28.10.1999 r. do 17.10.2009 r. Zawodową służbę wojskową stałą odbył w okresie od 18.10.2009 r. do 31.01.2023 r. (okoliczności niesporne, a nadto świadectwo służby k. 18 akt emerytalnych)

W okresie poprzedzającym powołanie do zawodowej służby wojskowej P. J.:

był zatrudniony w Zakładzie (...) w okresie od 21.06.1994 r. do 31.12.1994 r. na umowy zlecenia, które stanowiły tytuł do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym,

pobierał zasiłek dla bezrobotnych z urzędu pracy w okresach od 19.09.1993 r. do 5.06.1994 r. oraz od 10.01.1995 r. do 9.01.1996 r.

(okoliczności niesporne, a nadto zaświadczenia z PUP k. 10, 12-13 akt emerytalnych, zaświadczenie z ZUS k. 11 akt ZUS, umowy zlecenia k. 14-16 akt emerytalnych)

W dniu 21.02.2023 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie uprawnień do zaopatrzenia emerytalnego. (wniosek k. 4 akt emerytalnych)

Pozwany wojskowy organ emerytalny przyznając ubezpieczonemu zaskarżoną decyzją z 28.04.2023 r. prawo do wojskowej emerytury od 1.02.2023 r. nie zaliczył ubezpieczonemu do wysługi emerytalnej w/w okresów cywilnych poprzedzających służbę wojskową. W decyzji tej oraz w załącznikach do niej pozwany nie pouczył wnioskodawcy o treści art. 15 aa ustawy zaopatrzeniowej oraz uprawnieniu wynikającym z art. 15 ab ustawy zaopatrzeniowej, dla żołnierzy, o których mowa w art. art. 15 aa tej ustawy. (okoliczności niesporne, a nadto decyzja z załącznikami k. 48-55 akt emerytalnych)

Powyższy stan faktyczny jest niesporny i został odtworzony w całości na podstawie w/w dokumentów, które zalegają w wojskowych aktach emerytalnych wnioskodawcy. Dokumenty te nie były kwestionowane co do ich autentyczności przez żadną ze stron. W istocie spór ma wyłącznie charakter sporu co do prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (t.j. Dz.U.2022 r., poz. 2528) - emerytura dla żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta, z zastrzeżeniem ust. 1a, o:

1) 2, 6% podstawy wymiaru - za każdy dalszy rok tej służby;

2) 2, 6% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych poprzedzających służbę, nie więcej jednak niż za trzy lata tych okresów;

3) 1, 3% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych ponad trzyletni okres składkowy, o którym mowa w pkt 2;

4) 0, 7% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę. Ust. 2 w/w artykułu wskazuje, że emeryturę podwyższa się o: 1) 2% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio: a) w składzie personelu latającego na samolotach naddźwiękowych, b) w składzie załóg okrętów podwodnych, c) w charakterze nurków i pletwonurków, d) w zwalczaniu fizycznym terroryzmu; 2) 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio: a) w składzie personelu latającego na pozostałych samolotach i śmigłowcach, b) w składzie załóg nawodnych wojskowych jednostek pływających, c) w charakterze skoczków spadochronowych i saperów, d) w służbie wywiadowczej za granicą, e) w oddziałach specjalnych. Emeryturę podwyższa się o 0, 5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny oraz w strefie działań wojennych (ust. 3).

W myśl art. 15a ww. ustawy zaopatrzeniowej, emerytura dla żołnierza, który został powołany do zawodowej służby wojskowej po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta według zasad określonych w art. 15 ust. 1 pkt 1 i ust. 1a-5.

W badanej sprawie organ rentowy stał na stanowisku, że wobec treści art. 15 a ustawy zaopatrzeniowej, do sytuacji wnioskodawcy nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy, ponieważ wnioskodawca został powołany po raz pierwszy do zawodowej służby wojskowej w dniu 28.10.1999 r., a zatem już po dniu 1.01.1999 r.

Z tej przyczyny do wysługi lat emerytalnych wnioskodawcy pozwany nie zaliczył przypadających przed służbą wojskową cywilnych okresów pracy od 21.06.1994 r. do 31.12.1994 r. i pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 19.09.1993 r. do 5.06.1994 r. i od 10.01.1995 r. do 9.01.1996 r.

Ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego dla wnioskodawcy nastąpiło przy uwzględnieniu procentowego wymiaru emerytury i przy zachowaniu zasady nieprzekraczania 75% podstawy wymiaru.

Oceniając zasadność odwołania Sąd Okręgowy uwzględnił, że skarżący po raz pierwszy został powołany do zawodowej służby wojskowej w dniu 28.10.1999 r. i wobec tego zważył, że zgodnie z art. 15 aa ust. 1 w/w ustawy, emerytura dla żołnierza, który został przyjęty do służby po raz pierwszy w okresie po dniu 1 stycznia 1999 r. i przed dniem 1 października 2003 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta o 2,6% podstawy wymiaru za każdy dalszy rok tej służby.

W ust. 2 tego przepisu postanowiono, że emeryturę podwyższa się na zasadach określonych w art. 15 ust. 2-5.

Zgodnie z ust. 3 art. 15 aa cyt. ustawy, emerytura dla żołnierza, o którym mowa w ust. 1, który w dniu zwolnienia ze służby posiada co najmniej 25 lat służby i okresów z nią równorzędnych, o których mowa w art. 13 ust. 1, wzrasta również o 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok poprzedzających służbę:

1) okresów składkowych;

2) okresów opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. lub okresów nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia.

Zgodnie z art. 15 aa ust. 4 tej ustawy, emerytowi uprawnionemu do emerytury obliczonej na podstawie ust. 1-3, spełniającemu warunek, o którym mowa w ust. 3, dolicza się, na jego wniosek, do wysługi emerytalnej przypadające po zwolnieniu ze służby okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998

r. lub okresy nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia.

W art. 15 aa ust. 5 ww. ustawy zaopatrzeniowej, postanowiono, że okresy, o których mowa w ust. 4, dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru.

Ponadto Sąd zważył, że zgodnie z art. 15 ab ust. 1 w/w ustawy żołnierz, o którym mowa w art. 15aa, ma prawo wyboru sposobu ustalenia emerytury na zasadach i w wysokości określonych w art. 15a albo w art. 15 aa.

W ust. 2 art. 15 ab w/w ustawy postanowiono, że oświadczenie o wyborze, o którym mowa w ust. 1, składa się do wojskowego organu emerytalnego najpóźniej w dniu złożenia wniosku o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Zgodnie zaś z ust. 3 art. 15 ab w/w ustawy, w przypadku niedokonania wyboru, o którym mowa w ust. 1, emeryturę ustala się na zasadach i w wysokości określonych w art. 15a.

Mając na uwadze przytoczone wyżej przepisy Sąd Okręgowy zważył zatem, że z łącznej analizy art. 15 aa ust. 1 i 3 ustawy zaopatrzeniowej, wynika, iż możliwość uwzględnienia do wysługi emerytalnej okresów zatrudnienia poprzedzających służbę wojskową w przypadku żołnierza powołanego do służby wojskowej po raz pierwszy po dniu 1.01.1999 r. i przed dniem 1.10.2003 r. – dotyczy tylko okresów opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31.12.1998 r.

Natomiast w badanej sprawie sporne okresy cywilne, których pozwany nie zaliczył wnioskodawcy do wysługi emerytalnej, to okresy przed dniem 31.12.1998 r., a mianowicie: okres pracy w Zakładzie (...) od 21.06.1994 r. do 31.12.1994 r. oraz okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych z urzędu pracy od 19.09.1993 r. do 15.06.1994 r. i od 10.01.1995 r. do 9.01.1996 r. Wobec tego art. 15 aa ustawy zaopatrzeniowej nie dotyczy sytuacji wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył jednocześnie, że analiza akt emerytalnych wnioskodawcy wykazała, że ani w zaskarżonej decyzji, ani w żadnym z jej załączników, pozwany nie pouczył wnioskodawcy o treści art. 15 ab ustawy zaopatrzeniowej, która przyznaje żołnierzom, o których mowa w art. 15aa prawo wyboru sposobu ustalenia emerytury na zasadach i w wysokości określonych w art. 15a albo w art. 15aa. Jednakże brak takiego pouczenia w realiach badanej sprawy nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu, skoro z wyżej omówionych przyczyn przepis art. 15 aa ustawy zaopatrzeniowej, nie dotyczy sytuacji odwołującego się. Skarżący nie mogli bowiem skorzystać z uprawnienia przewidzianego w regulacji art. 15 ab tejże ustawy, a zatem brak pouczenia o tym uprawnieniu w żaden sposób nie wpłynął na sytuację wnioskodawcy.

Zaskarżona decyzja tym samym odpowiada prawu, co czyni odwołanie bezzasadnym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.